

Arrest

nr. 42 816 van 30 april 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 17 februari 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 17 december 2009 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 april 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DER HASSELT, die loco advocaat R. AKTEPE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende bij schrijven gedateerd op 9 maart 2009 een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), te worden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 17 december 2009 de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing, die verzoeker op 19 januari 2010 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"(...) in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van

de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijk-gestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

Artikel 9bis stelt uitdrukkelijk dat de aanvraag slechts kan ingediend worden op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt. Wanneer de vreemdeling een kopie van het ID-stuk niet overmaakt samen met de inleidende aanvraag 9bis maar pas later en in een ander kader het ID-stuk bij het dossier voegt, bewijst hij geenszins dat hij op het ogenblik van de indiening van deze aanvraag over het ID-stuk beschikte en voldoet hij dus niet aan deze voorwaarde tot ontvankelijkheid.

Bijgevolg dient betrokkene dringend gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, hem betekend op 09.11.2009. (...)"

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker licht zijn middel als volgt toe:

"(...) De wet verbiedt niet dat het identiteitsdocument later wordt overgemaakt.

In casu heeft verzoeker op 27.11.2009 zijn paspoort overgemaakt aan verwerende partij. Uit de paspoort is af te leiden dat deze is afgeleverd op 17.09.2001. Op datum van de aanvraag van de regularisatie beschikte hij dus weldegelijk over een identiteitsdocument. (...)"

2.1.2. In zijn nota met opmerkingen stelt verweerder dienaangaande het volgende:

"(...) Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift expliciet toe dat hij de kopie van zijn identiteitsstuk pas op 27 november 2009 aan het dossier heeft toegevoegd. Hiermee is bewezen en wordt niet betwist dat het paspoort laattijdig werd aangeleverd, en ten tijde van de aanvraag om machtiging tot verblijf niet bij het dossier van verzoeker zat.

(...)

Verwerende partij is van mening dat artikel 9bis van de Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980 duidelijk is en uitdrukkelijk bepaalt dat het beschikken over een identiteitsdocument een ontvankelijkheidsvoorwaarde is om een aanvraag om machtiging tot verblijf te kunnen indienen in toepassing van artikel 9 bis, naast het bewijzen van buitengewone omstandigheden.

Artikel 9 bis bepaalt immers letterlijk dat in het geval van buitengewone omstandigheden én op voorwaarde dat de vreemdeling een identiteitsdocument heeft, hij een machtiging tot verblijf op basis van dat artikel kan indienen.

Verzoeker heeft pas op 27 november 2009 een identiteitskaart voorgelegd. De beslissing stelt terecht dat verzoeker op die manier niet bewezen heeft dat hij op het ogenblik van de indiening van de aanvraag om machtiging tot verblijf over een identiteitsdocument beschikte. (...)"

2.1.3. In zijn repliekmemorie benadrukt verzoeker dat hij op het ogenblik van het indienen van zijn aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden beschikte over een paspoort en dat dit kan afgeleid worden uit het feit dat het paspoort afgeleverd werd op 17 september 2001.

2.1.4. De Raad merkt op dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij schrijven gedateerd op 9 maart 2009 een aanvraag indiende om, in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd. Bij dit schrijven was geen identiteitsdocument in de zin van

artikel 9bis van de Vreemdelingenwet gevoegd. Het administratief dossier bevat verder een schrijven gedateerd op 27 november 2009 ter actualisering van de door verzoeker ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf, waarbij een afschrift van verzoekers nationaal paspoort werd gevoegd. Bij zijn inleidende verzoekschrift voegt verzoeker een faxrapport waaruit blijkt dat voormelde aanvulling op de aanvraag om machtiging tot verblijf op 27 november 2009, en bijgevolg voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissing, werd doorgefaxt aan de Dienst Humanitaire Regularisaties van de Dienst Vreemdelingenzaken. Deze feiten worden door verweerder niet betwist. Verweerder houdt evenwel voor dat met stukken die erop gericht zijn om een aanvraag om machtiging aan te vullen, gelet op artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, geen rekening dient gehouden te worden.

Teneinde de draagwijdte van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet te bepalen, dient te worden gekeken naar de uitdrukkelijke bewoordingen van deze wetsbepaling en naar de memorie van toelichting bij dit wetsartikel.

Artikel 9bis, § 1, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

– de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toegelaten cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;

– de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoot."

Uit deze bepaling kan niet afgeleid worden dat een vreemdeling niet in de mogelijkheid zou zijn om alsnog het bewijs van zijn identiteit aan het bestuur over te maken indien hij eerder een aanvraag om machtiging tot verblijf indiende en hierbij naliet om dit stuk te voegen.

Uit de voorbereidende werken van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Vreemdelingenwet blijkt dat het de bedoeling van de wetgever is dat een vreemdeling die een verblijfsaanvraag indient overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet zijn identiteit "aantoot" (*Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2478/001, 12). In de memorie van toelichting bij artikel 9bis van de Vreemdelingenwet wordt geduïd dat een identiteitsdocument dient te worden voorgelegd in het kader van de aanvraag om machtiging tot verblijf teneinde zekerheid te verkrijgen omtrent de identiteit van de aanvrager (*Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2478/001, 33). Er wordt evenwel nergens toegelicht dat het vereiste identiteitsdocument bij de inleidende aanvraag zelf zou moeten worden gevoegd. De stelling van verweerder dat een later overgemaakt bewijsstuk niet in aanmerking kan genomen worden is ook niet in overeenstemming te brengen met de door de wetgever nagestreefde doelstelling.

Noch uit de wettekst, noch uit de parlementaire voorbereidingen vloeit derhalve voort dat het bestuur de mogelijkheid zou hebben om bewijsstukken, die niet samen met de initiële aanvraag werden neergelegd, buiten beschouwing te laten. Los van de vaststelling dat de theorieën van verweerder geen enkele juridische basis hebben, dient bovendien te worden opgemerkt dat de bewering van verweerder dat verzoeker niet bewijst dat hij op de datum van het indienen van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf over het overgemaakte identiteitsdocument beschikte incorrect is. Verzoeker heeft immers een afschrift overgemaakt van zijn paspoort dat op 17 september 2001 werd afgeleverd, zodat verweerder niet kan voorhouden dat verzoeker op de datum waarop hij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf indiende – volgens verweerder op 5 maart 2009 – niet beschikte over het overgemaakte document.

De Raad wijst er verder op dat de door verzoeker overgemaakte kopie van een paspoort dient te worden beschouwd als een aanvulling op de reeds hangende aanvraag om machtiging tot verblijf en derhalve als een integraal onderdeel van deze aanvraag. Er is derhalve geen sprake van een stuk dat "in een ander kader" bij het dossier gevoegd werd. Verweerder kan dan ook geenszins worden gevolgd waar hij stelt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf niet vergezeld ging van een kopie van het

paspoort of de identiteitskaart. Niets verhinderde verweerder daarnaast om, in het geval er fraude vermoed werd, verzoeker uit te nodigen en het paspoort waarvan hij houder is aan een nader onderzoek te onderwerpen of om een beroep te doen op de politionele of gerechtelijke diensten.

Door het ter beschikking gestelde afschrift van het paspoort van verzoeker buiten beschouwing te laten bij het nemen van de bestreden beslissing en door aan te geven dat geen rekening kan gehouden worden met een afschrift van een identiteitsstuk dat werd neergelegd nadat de aanvraag om machtiging tot verblijf werd ingediend schendt verweerder artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Het middel is gegrond.

2.2. Verzoeker heeft een gegrond middel tot nietigverklaring aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 17 december 2009, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig april tweeduizend en tien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK